

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Tomáše Kocourka a soudkyň Sylvy Šiškeové a Evy Šonkové v právní věci žalobkyně: **SAZKA a. s.**, se sídlem Evropská 866/69, Praha 6, zast. Mgr. Tomášem Sedláčkem, advokátem se sídlem Klimentská 1207/10, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo financí**, se sídlem Letenská 525/15, Praha 1, proti rozhodnutí ministryně financí ze dne 12. 8. 2019, č. j. MF-22602/2017/34-20, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 10. 2022, č. j. 10 Af 49/2019-77,

t a k t o :

- I. Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 27. 10. 2022, č. j. 10 Af 49/2019-77, **se ruší.**
- II. Rozhodnutí ministryně financí ze dne 12. 8. 2019, č. j. MF-22602/2017/34-20, **se ruší** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- III. Žalovaný **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o žalobě ani o kasační stížnosti.
- IV. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení o žalobě a o kasační stížnosti ve výši **28 570 Kč**, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího zástupce Mgr. Tomáše Sedláčka, advokáta.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Tato věc se týká povinností provozovatele hazardních her jako her internetových podle zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách. V návaznosti na kontrolu shledal žalovaný žalobkyni vinnou z přestupků podle § 123 odst. 1 písm. c), § 123 odst. 3 písm. p) a § 123 odst. 3 písm. s) zákona o hazardních hrách. Za tyto přestupky žalobkyni uložil úhrnný správní trest napomenutí a povinnost nahradit paušální částkou náklady správního řízení.

[2] Přestupků se žalobkyně podle žalovaného dopustila tím, že

- dne 7. 6. 2017 umožnila účast na hazardní hře kursová sázka bez řádného potvrzení a ověření identifikačních údajů a ověření platební metody, čímž umožnila účast na hazardní hře v rozporu s herním plánem schváleným rozhodnutím žalovaného **[přestupek podle § 123 odst. 1 písm. c) zákona o hazardních hrách];**
- dne 7. 6. 2017 provedla registraci v rozporu s § 77 odst. 3 zákona o hazardních hrách tím, že umožnila v rozporu s § 77 odst. 2 zákona o hazardních hrách registraci a následnou účast na hazardní hře „Štístko“ bez řádného potvrzení a ověření identifikačních údajů a ověření platební metody, čímž umožnila účast na hazardní hře v rozporu s § 76 odst. 1 zákona o hazardních hrách **[přestupek podle § 123 odst. 3 písm. p) zákona o hazardních hrách];**
- dne 9. 6. 2017 provedla registraci v rozporu s § 77 odst. 3 zákona o hazardních hrách tím, že v rozporu s § 78 odst. 1 zákona o hazardních hrách umožnila převod platebních prostředků ve výši 120 Kč na uživatelské konto i z jiné než registrované platební karty, přičemž platební karta nebyla ověřena ve smyslu potvrzení, že majitelem platební karty je registrovaná osoba **[přestupek podle § 123 odst. 3 písm. p) zákona o hazardních hrách];**
- dne 7. 6. 2017 v 15:50 hod. v rozporu s § 79 zákona o hazardních hrách umožnila na prodejním místě výběr peněžních prostředků ve výši 117 Kč v hotovosti osobě, která se neshodovala se zaregistrovanou osobou **[přestupek podle § 123 odst. 3 písm. s) zákona o hazardních hrách].**

[3] Ministryně financí rozhodnutím označeným v záhlaví zamítla rozklad žalobkyně proti rozhodnutí žalovaného a napadené rozhodnutí potvrdila. Stěžovatelka se proti rozhodnutí o rozkladu bránila u Městského soudu v Praze, který žalobu zamítl.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[4] Žalobkyně (stěžovatelka) podala proti rozsudku městského soudu kasační stížnost. Namítala, že závěry městského soudu ohledně průběhu kontroly jsou v rozporu s obsahem správního spisu, že z protokolu o kontrole nevyplývají zjištění rozhodná pro závěry žalovaného a že stěžovatelka nebyla povinna prokazovat nesprávnost protokolu.

[5] Stěžovatelka také uvedla, že žalovaný nevyložil neurčité právní pojmy. Žalovaný i městský soud nepřipustně rozšířili obsah stěžovatelčiných povinností při registraci pouze na základě domnělého účelu zákona, ačkoli povinnosti, na nichž má být založena její přestupková odpovědnost, ze zákona neplynou. Stěžovatelka také namítla, že městský soud

pokračování

pominul některé z jejích žalobních námitek. Pro větší přehlednost Nejvyšší správní soud (NSS) upřesní jednotlivé kasační námitky v argumentační části svého rozsudku.

[6] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti odkázal na odůvodnění napadeného rozsudku a obou správních rozhodnutí. Zaměstnanci žalovaného neužívali při kontrole krycí doklady, ale vlastní doklady. Z protokolu o kontrole plyne, že při registračním procesu docházelo pouze k potvrzení e-mailové adresy a ověření totožnosti a věku podle § 77 odst. 6 zákona o hazardních hrách. Stěžovatelka nevznesla ve správním řízení důkazní návrhy, které by měly vyvrátit či jinak interpretovat kontrolní zjištění.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[7] Kasační stížnost je přípustná, projednatelná a také důvodná.

[8] Žalovaný posuzoval stěžovatelčinu přestupkovou odpovědnost podle znění zákona o hazardních hrách a zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, účinných v době zahájení správního řízení (26. 9. 2017; bod 67 rozsudku městského soudu). Tato skutečnost nebyla mezi účastníky sporná. Kasační soud na ni upozorňuje především proto, že s účinností k 1. 1. 2024 došlo k výrazné novelizaci zákona o hazardních hrách, která mění i úpravu otázek, které jsou předmětem posouzení v této věci. Nynějšími závěry proto NSS nepředjímá výklad zákona o hazardních hrách ve znění účinném od 1. 1. 2024. Zároveň, pokud není v textu uvedeno jinak, vztahují se citace zákona o hazardních hrách ke znění užitému ve stěžovatelčině věci, tedy účinnému ke dni 26. 9. 2017.

III.1 K průběhu kontroly a správního řízení a k protokolu o kontrole

[9] První kasační námitka se týká toho, jak městský soud posoudil otázku zastření totožnosti ze strany pracovníků žalovaného v průběhu kontroly. Podle stěžovatelky jsou závěry městského soudu k této otázce v rozporu s obsahem správního spisu i skutkovými závěry žalovaného.

[10] Městský soud v bodě 116 rozsudku uvedl, že ze správního spisu neplyne, že se kontrolující osoba (Mgr. J. J.) k účasti na hraní internetových her provozovaných stěžovatelkou nezaregistrovala osobně sama. Tuto skutečnost několikrát zopakoval (body 117, 120) a dovedl z ní, že pracovníci žalovaného při kontrole nepřekročili svá zákonná oprávnění.

[11] Protokol o kontrole ze dne 3. 7. 2017 ve své převážné části neuvádí, jaká konkrétní osoba činila úkony v rámci kontroly, a hovoří pouze o „pracovníku Ministerstva financí“. Na str. 20 protokolu však žalovaný výslovně uvádí, že „v daném případě nedošlo k ověření a potvrzení výše uvedených údajů, neboť by muselo být zjištěno, že identifikační a kontaktní údaje uvedené při registraci se neshodují s údaji osoby, která registraci prováděla“. Závěr, že registraci s využitím údajů Mgr. J. J. provedla jiná osoba, je zopakován i na str. 19 rozhodnutí správního orgánu prvního stupně („za účelem zajištění smyslu kontroly však byly

identifikační údaje se souhlasem konkrétního kontrolujícího užity jiným kontrolujícím“) a také v rozhodnutí o rozkladu (totožná formulace na str. 36).

[12] Z uvedených citací plyne, že registraci s využitím údajů Mgr. J. J. provedla jiná osoba. Skutkové závěry, na nichž městský soud založil své posouzení této otázky, jsou proto v rozporu s obsahem správního spisu a napadený rozsudek je v této části nepřezkoumatelný (přiměřeně např. rozsudek NSS ze dne 19. 5. 2009, č. j. 1 Azs 20/2009-68).

[13] Závěr o dílčí nepřezkoumatelnosti rozsudku městského soudu však nebrání tomu, aby NSS posoudil kasační námitky, které se týkají dalších sporných otázek (usnesení rozšířeného senátu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-74, č. 1566/2008 Sb. NSS).

[14] Stěžovatelka dále polemizuje s městským soudem v tom, zda z protokolu o kontrole vyplývají skutkové závěry, na nichž stojí napadené rozhodnutí. Podle stěžovatelky z protokolu neplyne, že se údaje užitě při registraci skutečně neshodovaly s údaji registrující se osoby. Stejně tak z protokolu neplyne, kdo byl držitelem užitě platební karty. Tyto skutečnosti však měly představovat nezbytnou podmínku pro kontrolní závěr, že stěžovatelka neprovedla řádné ověření a potvrzení identifikačních údajů.

[15] Podle NSS stěžovatelka pomíjí další průběh kontroly po vyhotovení prvotního protokolu, jehož nedostatků se dovolává. V návaznosti na stěžovatelčiny námitky ji žalovaný požádal o zaslání podkladů, konkrétně o poskytnutí detailního popisu postupu, jak stěžovatelka zajišťuje potvrzení a ověření identifikačních a kontaktních údajů a jak potvrzuje a ověřuje, že majitelem platebního účtu nebo karty je osoba žádající o registraci (srov. žádost o zaslání podkladů ze dne 8. 8. 2017).

[16] Dne 21. 8. 2017 stěžovatelka žalovanému poskytla vyžádané podklady, z nichž vyplývá její přesný postup při registračním procesu. Žalovaný tyto informace zahrnul do dodatku ke kontrolnímu protokolu ze dne 11. 9. 2017. Tytéž podklady také provedl jako důkaz v přestupkovém řízení za účasti zástupce stěžovatelky (protokol ze dne 7. 3. 2018).

[17] Jak je patrné z formulace výroku rozhodnutí správního orgánu prvního stupně u prvních tří přestupků (srov. bod 3 výše; výběru hotovosti se tato kasační námitka netýká) a jak přiléhavě uvedl městský soud (bod 129 jeho rozsudku), stěžovatelce bylo kladeno za vinu, že podle právního názoru žalovaného neprovedla ověření a potvrzení identifikačních údajů a údajů o platební kartě. To, že žádné takové ověření a potvrzení, jaké žalovaný požadoval (k oprávněnosti tohoto požadavku z pohledu zákona o hazardních hrách viz dále), stěžovatelka skutečně neprováděla, vyplývá z podkladů v kontrolním a správním spise, které poskytla stěžovatelka. Skutkové závěry žalovaného mají oporu ve spise, tato námitka proto není důvodná.

[18] Podle poslední námitky vztahující se ke kontrolnímu protokolu žalovaný i městský soud přenáší povinnost zjistit skutečný stav věci na stěžovatelku. S odkazem na rozsudek NSS ze dne 30. 5. 2008, č. j. 4 As 21/2007-80, stěžovatelka uvádí, že pokud účastník řízení vznáší námitky proti kontrolním zjištěním, nelze z nich bez dalšího vycházet, ale správní orgán musí činit kroky k jejich ověření. To však žalovaný podle stěžovatelky neučinil.

pokračování

[19] Tato námitka je do značné míry provázána s námitkou předchozí. NSS nepopírá, že správní orgán má povinnost zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch obviněného (§ 50 odst. 3 věta druhá zákona č. 500/2004 Sb., správní řád), a to i v situaci, kdy je součástí podkladů pro rozhodnutí protokol o kontrole (rozsudek NSS ze dne 30. 12. 2010, č. j. 4 Ads 44/2010-132). Žalovaný však podle kasačního soudu požadavkům judikatury citované stěžovatelkou dostál, protože nevznikly relevantní pochybnosti o zjištěném skutkovém stavu.

[20] Jak již bylo uvedeno výše, správní orgány kladly stěžovatelce za vinu, že neprovedla ověření a potvrzení identifikačních údajů a platební metody v rozporu s povinnostmi, které jí podle žalovaného plynuly ze zákona o hazardních hrách. Přestupkové řízení bylo zahájeno poté, co stěžovatelka žalovanému detailně popsala svou registrační praxi a tyto podklady se staly součástí spisu. Stěžovatelka ve správním řízení netvrdila, že registrace probíhala jinak, než jak bylo (za její součinnosti) zjištěno v rámci kontroly, ani v tomto směru nenavrhla důkazy. Naopak, převážná část jejích námitek spočívala ve zpochybnění rozsahu povinností provozovatele podle zákona o hazardních hrách, tedy v polemice s právním posouzením ze strany žalovaného.

[21] Jedinou námitkou ve vztahu ke kontrolnímu protokolu, kterou stěžovatelka soustavně uváděla, bylo, že z protokolu neplynou skutečnosti rozhodné pro skutkové podstaty přestupků kladených jí za vinu. Jak však NSS vypořádal výše, tyto skutečnosti mají oporu ve výsledcích kontroly.

[22] Jinými slovy, žalovaného nestíhala povinnost blíže objasnit skutkový stav (rozsudek NSS ze dne 21. 4. 2021, č. j. 6 As 227/2020-53, bod 16), neboť o skutkových okolnostech relevantních pro skutky kladené stěžovatelce za vinu podle oznámení o zahájení řízení o přestupku nepanovaly nejasnosti. Stěžovatelčiny námitky týkající se zjišťování skutkového stavu se naopak míjely s vymezením skutků, pro které byla stěžovatelka přestupkově stíhána.

[23] Vypořádání této otázky městským soudem (bod 130 jeho rozsudku) proto podle NSS ve světle výše uvedených závěrů ob stojí.

III.2 K registraci bez řádného potvrzení a ověření identifikačních údajů a ověření platební metody [přestupek podle § 123 odst. 3 písm. p) zákona o hazardních hrách]

[24] Podle **§ 123 odst. 3 písm. p)** zákona o hazardních hrách se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 77 odst. 3 provede jako provozovatel registraci osoby žádající o registraci.

[25] Podle **§ 77 odst. 3** zákona o hazardních hrách nelze registraci provést bez [...] **b)** ověření a potvrzení údajů uvedených v odstavci 1. Podle **§ 77 odst. 2** zákona o hazardních hrách v rozhodném znění dojde k registraci aktivací trvalého uživatelského konta po ověření a potvrzení údajů uvedených v odstavci 1.

[26] Podle § 77 odst. 1 zákona o hazardních hrách je pro účely registrace osoba žádající o registraci povinna a) poskytnout provozovateli své identifikační a kontaktní údaje [...] c) poskytnout provozovateli potřebné údaje o platebním účtu nebo platební kartě podle § 78.

[27] Podle § 130 zákona o hazardních hrách se pro účely hazardních her rozumí: a) identifikačními údaji 1. u fyzické osoby jméno, popřípadě jména, příjmení, popřípadě rodné příjmení, bydliště, státní občanství, rodné číslo nebo datum a místo narození, nebylo-li rodné číslo přiděleno [...] b) kontaktními údaji korespondenční adresa, telefonní číslo, adresa pro doručování elektronické pošty, identifikátor datové schránky.

[28] Podle § 78 odst. 1 zákona o hazardních hrách je pro účely registrace osoba žádající o registraci povinna uvést [...] b) číslo nebo jiný jedinečný identifikátor platební karty nebo jiného platebního prostředku, jejichž je držitelem, a ze kterých bude, výhradně, s výjimkou uvedenou v § 79 a 80, na uživatelské konto převádět peněžní prostředky a na které bude výhradně z uživatelského konta přijímat peněžní prostředky (dále jen „registrovaná platební karta“), tak, aby ji na základě tohoto čísla nebo tohoto identifikátoru bylo možno identifikovat jako držitele registrované platební karty.

[29] Podle § 76 odst. 1 zákona o hazardních hrách je podmínkou účasti na internetové hře registrace, nejde-li o případ podle § 77 odst. 4. Podle § 76 odst. 2 zákona o hazardních hrách registraci zajišťuje provozovatel. Podle § 76 odst. 3 zákona o hazardních hrách registrace zahrnuje zjištění a ověření totožnosti a věku osoby žádající o registraci, přidělení přístupových údajů nebo jiných přístupových prostředků a aktivaci uživatelského konta, na němž jsou evidovány peněžní prostředky, zejména vklady, sázky a výhry, odděleně od peněžních prostředků ostatních účastníků hazardní hry a provozovatele.

[30] Podle § 77 odst. 6 zákona o hazardních hrách ministerstvo zajistí dálkovým způsobem ověření totožnosti a věku osoby žádající o registraci.

[31] Stěžovatelka k tomuto přestupku namítá, že správní rozhodnutí neobjasnila obsah užitých neurčitých právních pojmů. Podle NSS není tato námitka důvodná.

[32] Byť obsah pojmů, které jsou sporné v této věci (zejména *ověření* a *potvrzení*) zákon přesně nevymezuje, má NSS za to, že z celkového kontextu obou správních rozhodnutí vyplývá, jaký význam jim žalovaný přisuzuje (srov. např. vypořádání stěžovatelčiných námitek k obsahu jednotlivých pojmů na str. 21 a násl. rozhodnutí ministerstva). Napadená správní rozhodnutí proto nejsou z tohoto důvodu nepřezkoumatelná (rozsudek NSS ze dne 30. 9. 2011, č. j. 4 As 12/2011-100). NSS se tedy mohl věnovat právnímu posouzení věci.

[33] Je třeba zdůraznit, že kasační soud nebagatelizuje negativní důsledky spojené s provozováním hazardních her (též bod 139 rozsudku městského soudu). I v případě regulace provozování hazardních her je však nezbytné držet se základních ústavních východisek výkonu veřejné moci a ukládání povinností jednotlivcům (čl. 2 odst. 3 a 4 Ústavy, čl. 2 odst. 2 a 3 Listiny základních práv a svobod). Tento požadavek je o to

pokračování

naléhavější, jde-li o dovození odpovědnosti za přestupek, tedy o trestní obvinění ve smyslu Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.

[34] Podstatu sporné otázky týkající se tohoto přestupku lze shrnout tak, že podle stěžovatelky postačuje z hlediska kontroly totožnosti osoby žádající o registraci provedení ověření prostřednictvím Ministerstva financí ve smyslu § 77 odst. 6 zákona o hazardních hrách, přičemž realizace tohoto kroku stěžovatelkou není sporná. Oproti tomu žalovaný a městský soud zastávají názor, že ze zákona o hazardních hrách vyplývá povinnost stěžovatelky kontrolovat totožnost osoby žádající o registraci *nad rámec* ověření prostřednictvím ministerstva.

[35] Městský soud založil závěr o existenci takové stěžovatelčiny povinnosti na teleologickém výkladu právní úpravy (body 142-145 jeho rozsudku). Uznal, že text zákona o hazardních hrách neumožňuje jednoznačně přiřadit povinnost takto koncipovaného ověření a potvrzení stěžovatelce (bod 146 rozsudku) a zároveň zákon ani nestanoví konkrétní způsob realizace této povinnosti (bod 149 rozsudku), což městský soud zdůvodnil zamýšlenou flexibilitou s ohledem na vývoj komunikačních technologií. Přes tyto skutečnosti městský soud dospěl k závěru, že smysl a účel registrace vyžaduje, aby měla stěžovatelka povinnost zajistit ověření, že poskytnuté údaje skutečně patří osobě, která o registraci žádá (bod 150 rozsudku).

[36] NSS připomíná, že stát má povinnost co nejpřesněji formulovat právní předpisy. Stíhat trestné činy prostřednictvím trestního řízení je výsadním oprávněním a povinností státu, které vyplývají i z jeho mocenského monopolu. Je na státu, aby jednoznačně jazykově vymezil skutkové podstaty trestných činů. Pokud tak neučiní, musí jít taková nedůslednost k jeho tíži. Stát se proto vůči adresátům právní regulace nemůže dovolávat formulační nedostatečnosti právní úpravy. Nabízí-li se jeden výklad výhodný pro stát a druhý pro adresáty právní regulace, je třeba dát přednost výkladu ve prospěch adresátů právní regulace (nález Ústavního soudu ze dne 27. 3. 2014, sp. zn. III. ÚS 2264/13, bod 13). Tato východiska jsou přitom platná i pro správní trestání.

[37] Také judikatura NSS se mnohokrát vyslovila k nezbytnosti dostatečně určitého, konkrétního a jednoznačného definování skutkových podstat přestupků. Zároveň je nutné trvat na dostatečně určitém vymezení povinností, jejichž porušení lze postihovat, a teleologickým výkladem okruh těchto povinností rozšiřovat jen krajně omezeně. V pochybnostech je proto nutno sankční ustanovení vykládat restriktivně ve prospěch osoby, na niž může sankční ustanovení dopadnout (rozsudky NSS ze dne 19. 4. 2007, č. j. 2 Afs 176/2006-96, č. 1258/2007 Sb. NSS, body 27 a 43, či ze dne 9. 10. 2020, č. j. 5 As 475/2019-78, bod 29).

[38] Bližší pohled na příslušná ustanovení zákona o hazardních hrách však ukazuje, že průběh registrace je v nich upraven poměrně neurčitě. Zákon užívá různé pojmy (*zjištění, ověření a potvrzení* ve vztahu k různým skutečnostem: *totožnosti a věku*, respektive *identifikačním a kontaktním údajům*), aniž by blíže vymezil jejich obsah (snad s výjimkou *ověření*; viz dále) a zejména jejich vzájemný vztah.

[39] Nedostatků dotčené právní úpravy si koneckonců povšimla i odborná literatura: „Podle § 77 odst. 6 je Ministerstvo financí povinno zajistit dálkovým způsobem ověření totožnosti a věku osoby žádající o registraci. Toto ověření totožnosti však pouze umožňuje zjistit, zda osoba daného jména a věku skutečně existuje, či nikoliv. Systém bohužel v současné době neumožňuje ověřit, zda se žadatel o registraci za existující osobu pouze nevydává. [...] Tato mezera se jeví jako fundamentální lapsus, neboť zřejmě nebyly zohledněny složitosti právního prostředí či technických možností.“ (Rajchl, J., Kramář, K., Malíř, J. *Právní aspekty hazardních her*. Praha: Wolters Kluwer, 2018. Dostupné v systému ASPI).

[40] Zároveň citovaní autoři v poznámce pod čarou č. 485 k této pasáži dodávají: „Důsledky uvedené mezery nelze přenést na provozovatele s požadavkem, aby identifikaci prováděli nějakým dalším způsobem nad rámec herního zákona. (...) Když § 76 odst. 3 stanoví, že registrace zahrnuje zjištění a ověření totožnosti a věku, když § 77 odst. 2 stanoví, že k registraci dojde po ověření těchto údajů, a když § 77 odst. 3 stanoví, že registraci nelze provést bez ověření těchto údajů, nelze dospět k závěru, že by v § 77 odst. 6, který uzavírá tuto sérii, slovo „ověření“ znamenalo něco jiného než „ověření“ v předcházejících odstavcích. To by muselo být odlišeno výslovně. Stejná terminologie a bezprostřední blízkost požadavků vede k jedinému závěru, a to, že veškeré ověřování se provádí dálkovým způsobem, který zajišťuje ministerstvo.“

[41] NSS má ve shodě se stěžovatelkou i citovanou literaturou za to, že povinnost ověřit totožnost a věk podle § 76 odst. 3, povinnost ověřit identifikační údaje podle § 77 odst. 3 písm. b) a ověřit totožnost a věk ministerstvem podle § 77 odst. 6 zákona o hazardních hrách označují stejný proces. Tento závěr odpovídá i gramatické interpretační metodě a v ní zahrnutému pravidlu konzistentnosti pojmů. Jde o to, že pro určitou skutečnost je používán vždy jen jeden pojem a pokud je použito jiného pojmu, znamená to výskyt jiné skutečnosti (a logicky také naopak, k tomu stěžovatelkou citovaný rozsudek NSS ze dne 30. 6. 2004, č. j. 5 As 25/2003-83, č. 749/2006 Sb. NSS).

[42] Naopak výklad přijatý žalovaným a městským soudem, tedy že § 77 odst. 6 zákona o hazardních hrách popisuje „užší“ ověření prováděné prostřednictvím ministerstva, zatímco v § 77 odst. 3 písm. b) téhož zákona jde o jakési „širší“ ověření zahrnující další aktivní kontrolu ze strany provozovatele, působí nepřesvědčivě a je v rozporu s tezí o racionálním a terminologicky konzistentním zákonodárci.

[43] Povinnost provádět aktivní kontrolu identity žadatele o registraci nelze podle NSS dovodit ani z povinnosti *potvrdit* údaje podle § 77 odst. 3 písm. b) zákona o hazardních hrách. Toto ustanovení pojednává o *ověření a potvrzení* a navazuje tyto procesy na *identifikační a kontaktní údaje* podle § 77 odst. 1 písm. a) zákona o hazardních hrách. Přitom platí, že ve vztahu k *věku a totožnosti*, tedy kategorii, jíž zjevně odpovídají identifikační údaje ve smyslu § 130 písm. a), zákon o hazardních hrách hovoří vždy jen o *ověření*, nikoli o *potvrzení* (srov. § 76 odst. 3, § 77 odst. 6). Výhradně pojem *ověření* užívá ve vztahu k identifikačním údajům také důvodová zpráva k zákonu o hazardních hrách, podle níž (str. 161) „ověření správnosti zadaných identifikačních údajů proběhne za pomoci, resp. prostřednictvím Ministerstva financí, a to s využitím základních registrů v České republice.“

pokračování

[44] Jako nejlogičtější se tedy jeví závěr, že zatímco *ověřován* je věk a totožnost, respektive identifikační údaje, které o věku a totožnosti vypovídají, *potvrzovány* jsou kontaktní údaje ve smyslu § 130 písm. b) zákona o hazardních hrách – např. telefonní číslo či e-mailová adresa (např. zasláním potvrzovací SMS s kódem, potvrzovacího e-mailu s hypertextovým odkazem apod.). Výklad žalovaného i městského soudu, který oba pojmy směšuje a spojuje s nimi tutéž povinnost (např. bod 150 rozsudku městského soudu), oproti tomu působí nelogicky.

[45] NSS uzavírá, že povinnost stěžovatelky ve vztahu ke kontrole identity osoby žádající o registraci byla naplněna provedením ověření podle § 77 odst. 6 zákona o hazardních hrách. Městský soud i žalovaný se dopustili nesprávného právního posouzení, pokud nad rámec tohoto ověření dovodili povinnost stěžovatelky, která nemá oporu v zákoně, a na její domnělé porušení navázali závěr o stěžovatelčině přestupkové odpovědnosti.

[46] Městský soud dále shledal (bod 155 jeho rozsudku), že ve vztahu k části skutku týkající se neověření platební metody neuplatnila stěžovatelka žádné žalobní námitky. S tímto závěrem stěžovatelka v kasační stížnosti nesouhlasí, odkazuje na obsah žaloby a namítá, že městský soud její námitky pominul.

[47] NSS zjistil, že v části 6. žaloby vztahující se k tomuto skutku se stěžovatelka otázky ověření platební metody skutečně nevěnuje (s výjimkou letmé zmínky o platební kartě jako identifikačním prvku v bodě 49). Veškerá žalobní argumentace v této části žaloby se soustředí na otázku potvrzení a ověření identifikačních údajů.

[48] Stěžovatelka ve prospěch závěru o pominuté žalobní námitce argumentuje i tím, že se k této otázce vyjadřovala také v části 8. žaloby věnované jinému skutku podřazenému pod stejnou skutkovou podstatu § 123 odst. 3 písm. p) zákona o hazardních hrách (přestupek ze dne 9. 6. 2017). Podle stěžovatelky jí nelze klást k tíži, že se nepouštěla do opakujících se výtek, popřípadě žalobu přehledněji nečlenila.

[49] Podle NSS není rozsudek městského soudu v tomto ohledu zatížen nepřezkoumatelností z důvodu pominutí žalobní námitky (usnesení rozšířeného senátu ze dne 5. 12. 2017, č. j. 2 As 196/2016-123, č. 3668/2018 Sb. NSS, bod 29). Jestliže nelze stěžovatelce vytýkat, že totožné námitky a právní názor neopakovala dvakrát u každého ze dvou skutků podle téže skutkové podstaty, nelze obdobný postup vyčítat ani městskému soudu, který dotčenou právní otázku ověření platebního prostředku přezkoumatelně posoudil v části rozsudku věnované skutku ze dne 9. 6. 2017 (body 172 až 185); posouzení tohoto skutku se NSS bude věnovat níže.

III.3 K umožnění převodu prostředků z jiné než registrované platební karty [přestupek podle § 123 odst. 3 písm. p) zákona o hazardních hrách]

[50] Podle § 123 odst. 3 písm. p) zákona o hazardních hrách se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 77 odst. 3 provede jako provozovatel registraci osoby žádající o registraci.

[51] Podle § 77 odst. 3 písm. b) zákona o hazardních hrách nelze registraci provést bez ověření a potvrzení údajů uvedených v odstavci 1. Podle § 77 odst. 1 písm. c) je pro účely registrace osoba žádající o registraci povinna poskytnout provozovateli potřebné údaje o platebním účtu nebo platební kartě podle § 78.

[52] Podle § 78 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách je pro účely registrace osoba žádající o registraci povinna uvést číslo nebo jiný jedinečný identifikátor platební karty nebo jiného platebního prostředku, jejíchž je držitelem, a ze kterých bude, výhradně, s výjimkou uvedenou v § 79 a 80, na uživatelské konto převádět peněžní prostředky a na které bude výhradně z uživatelského konta přijímat peněžní prostředky (dále jen „registrovaná platební karta“), tak, aby ji na základě tohoto čísla nebo tohoto identifikátoru bylo možno identifikovat jako držitele registrované platební karty.

[53] Tohoto přestupku se stěžovatelka měla dopustit zjednodušeně řečeno tím, že po dokončení registrace umožnila převod peněžních prostředků na uživatelské konto z platební karty, aniž zkontrolovala, že držitelem platební karty je registrovaná osoba.

[54] Městský soud uzavřel, že i na změnu registračních údajů je zapotřebí aplikovat ustanovení upravující registraci (body 176 a 178 jeho rozsudku). S ohledem na smysl a účel registrace pak opět, stejně jako u identifikačních údajů, dovodil, že provozovatel má povinnost zjistit, kdo je držitelem platební karty (body 180 a 181).

[55] Stěžovatelka k tomu namítá, že § 78 odst. 1 zákona o hazardních hrách ukládá povinnosti pouze žadateli o registraci, nikoli provozovateli. Povinnost stěžovatelky je omezena na ověření a potvrzení poskytnutých údajů podle § 77 odst. 3 písm. b) zákona o hazardních hrách. Z uvedených ustanovení nelze dovodit zákaz adresovaný provozovateli neumožnit převod z jiné než registrované karty, a už vůbec nelze dovozovat, že takové jednání je přestupkem. Jde zjevně o nepřipustné rozšiřování skutkových podstat. Námitku, že dané jednání nespadá pod příslušnou skutkovou podstatu, městský soud pominul, jeho rozsudek je proto nepřezkoumatelný.

[56] Podle NSS není napadený rozsudek v této části nepřezkoumatelný. Městský soud postavil svůj právní názor k této otázce na ucelené argumentaci (nález Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, bod 68); nesprávné posouzení sporné otázky může být nanejvýš důvodem jeho nezákonnosti (rozsudek NSS ze dne 20. 8. 2021, č. j. 3 As 198/2019-39, bod 14).

[57] NSS má za to, že jednání, které bylo stěžovatelce v případě tohoto přestupku kladeno za vinu, se míjí se skutkovou podstatou podle § 123 odst. 3 písm. p) zákona o hazardních hrách, a proto jsou závěry městského soudu i žalovaného k této otázce založeny na nesprávném právním posouzení věci.

[58] Zákon o hazardních hrách neobsahoval skutkovou podstatu přestupku, která by postihovala jednání spočívající v tom, že provozovatel hazardní hry umožní převod peněžních prostředků na uživatelské konto z jiné než registrované platební karty ve smyslu § 78 odst. 1 zákona o hazardních hrách.

pokračování

[59] Žalovaný spatřoval v umožnění takového převodu bez jím požadovaného ověření, resp. potvrzení, přestupek podle § 123 odst. 3 písm. p) zákona o hazardních hrách. Tato skutková podstata se však týká provedení registrace osoby žádající o registraci v rozporu s § 77 odst. 3 téhož zákona.

[60] Podle § 77 odst. 2 zákona o hazardních hrách k registraci dojde aktivací trvalého uživatelského konta po ověření a potvrzení údajů uvedených v odstavci 1. V konkrétním případě kontroly prováděné u stěžovatelky není sporné, že k dokončení registrace aktivací trvalého uživatelského konta došlo již dne 7. 6. 2017 (srov. bod 88 rozsudku městského soudu). Nyní posuzovaného přestupku údajně spočívajícího v nezákonné registraci se však stěžovatelka měla dopustit až dne 9. 6. 2017, tedy mimo časový rámec procesu registrace kontrolující osoby.

[61] NSS zároveň podotýká, že žalovaný ve výroku prvostupňového správního rozhodnutí ve svém důsledku ani stěžovatelce neklade za vinu, že by dne 9. 6. 2017 došlo k nezákonné registraci osoby žádající o registraci. Přijetí platby na uživatelské konto lze totiž jen stěží podřadit pod pojem registrace osoby žádající o registraci ve skutkové podstatě podle § 123 odst. 3 písm. p) zákona o hazardních hrách, nehledě na to, že v danou chvíli již nepochybně šlo o osobu žádající o registraci, nýbrž o registrovaného účastníka hazardní hry. Jinak řečeno, v rámci kontroly dne 9. 6. 2017 k registraci žádné osoby žádající o registraci ve smyslu § 123 odst. 3 písm. p) nedošlo.

[62] NSS proto uzavírá, že podřazením skutku kladného stěžovatelce za vinu pod skutkovou podstatu podle § 123 odst. 3 písm. p) zákona o hazardních hrách došlo k nepřipustnému rozšíření této skutkové podstaty na jednání, které pod ni nespadá (rozsudek NSS ze dne 17. 5. 2007, č. j. 1 Afs 107/2006, č. 1262/2007 Sb. NSS). Právní kvalifikace provedená městským soudem i žalovaným je tudíž nesprávná.

III.4 K umožnění účasti na hazardní hře v rozporu s herním plánem [přestupek podle § 123 odst. 1 písm. c) zákona o hazardních hrách]

[63] Podle § 123 odst. 1 písm. c) zákona o hazardních hrách se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí přestupku tím, že provozuje hazardní hru v rozporu s podmínkami jejího řádného provozování stanovenými v základním povolení, schváleným herním plánem nebo provozuje hazardní hru prostřednictvím jiného modelu technického zařízení, než jaký byl v základním povolení schválen.

[64] Podle § 87 odst. 2 zákona o hazardních hrách v základním povolení ministerstvo stanoví hazardní hru, na niž se povolení vydává, její druh a podmínky jejího provozování a schválí herní plán a zařízení, jehož pomocí má být hazardní hra provozována.

[65] Podle § 8 odst. 1 zákona o hazardních hrách je provozovatel povinen pro každou hazardní hru stanovit herní plán, v němž upraví alespoň tyto náležitosti: a) pravidla hazardní hry, b) způsob provedení slosování nebo zjištění okolnosti, jež určuje výhru, c) výši výhry nebo způsob jejího určení, d) způsob a lhůty pro výplatu výhry. Podle odst. 2 téhož

ustanovení, umožňuje-li to povaha hazardní hry, je provozovatel povinen upravit v herním plánu tyto náležitosti: a) částku nejvyšší sázky, nejvyšší výhry a nejvyšší hodinové prohry, b) minimální výherní podíl, c) pravděpodobnost výhry.

[66] Podle § I. 6 herního plánu Internetové kurzové sázky SAZKA BET schváleného rozhodnutím žalovaného ze dne 16. 12. 2008, č. j. 34/89768/2008, ve znění aktualizace schválené rozhodnutím žalovaného ze dne 20. 2. 2017, č. j. MF-6501/2017/3402-2 platí, že:

3. Osoba žádající o registraci je povinna Provozovateli poskytnout své identifikační a kontaktní údaje, nastavit si jednotlivě Sebeomezující opatření nebo jejich nastavení jednotlivě odmítnout a poskytnout údaje o svém platebním účtu nebo platební kartě.

[...]

9. V rámci procesu registrace je osoba žádající o registraci povinna prokázat, že je majitelem platebního účtu, resp. držitelem platební karty, ze kterého bude na Můj účet převádět/přijímat peněžní prostředky. Toto ověření provádí Provozovatel na základě prvního Vkladu osoby žádající o registraci formou elektronické transakce z platebního účtu, jehož je osoba žádající o registraci majitelem, resp. registrované platební karty, jejíž je osoba žádající o registraci držitelem, a to z elektronických informací poskytnutých bankou, které jsou součástí této transakce. Nebude-li možné takto informace ověřit, pak Provozovatel provede ověření na základě nezbytné dokumentace poskytnuté osobou žádající o registraci. Po úspěšném ověření zvoleného platebního účtu, resp. platební karty je tento dále považován za registrovaný platební účet, resp. registrovanou platební kartu.

10. Pokud osoba neposkytne údaje podle odst. 3, nebo pokud nebude možno tyto údaje spolehlivě ověřit, nelze registraci úspěšně dokončit.

[67] V případě skutku týkajícího se účasti na hazardní hře kurzová sázka (konkrétně šlo o sázku na výsledek fotbalového utkání Japonska proti Sýrii dne 7. 6. 2017) žalovaný stěžovatelce vytkl v zásadě stejné pochybení jako u skutku týkajícího se účasti na loterii „Štístko“, tedy umožnění účasti na hazardní hře bez řádného potvrzení a ověření identifikačních údajů a ověření platební metody.

[68] Stěžovatelka namítá, že podle žalovaného se měla přestupku dopustit porušením pravidel registrace podle § 76 a 77 zákona o hazardních hrách, přestože žalovaný zároveň uvedl, že tuto povinnost v případě kurzové sázky stěžovatelka s ohledem na § 136 odst. 6 zákona o hazardních hrách neměla. Ministryně ani městský soud tyto námitky podle stěžovatelky nevyřadily.

[69] NSS k tomu uvádí, že příčinou odlišné kvalifikace obou skutků bylo, že zatímco herní plán stěžovatelčiných loterií byl schválen za účinnosti zákona o hazardních hrách, herní plán vztahující se na kurzové sázky byl schválen za účinnosti předchozího zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách. S ohledem na přechodné ustanovení § 136 odst. 6 zákona o hazardních hrách se na tuto kurzovou sázku po dobu jednoho roku od účinnosti zákona o hazardních hrách (tedy v době spáchání přestupku) nevztahovaly povinnosti podle § 75 odst. 1 až 3, 76, 77 a 80 tohoto zákona. Stěžovatelce tedy nebylo kladeno za vinu porušení zákonných povinností týkajících se registrace, nýbrž porušení obsahově srovnatelných ustanovení upravujících registraci v herním plánu (§ I. 6).

pokračování

[70] Tento závěr je obsažen v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně (str. 31-32) i v rozhodnutí o rozkladu (str. 28). Obdobně argumentoval i městský soud (shrnutí v bodě 166 jeho rozsudku). Tvrzení stěžovatelky o pomnutí její argumentace proto neobstojí.

[71] Stěžovatelka dále namítá, že povinnosti podle herního plánu nelze vykládat stejně jako zákonné povinnosti. Obdobný teleologický výklad, jaký městský soud užil v případě ustanovení zákona o hazardních hrách, nelze užít ve vztahu k hernímu plánu, který vytvořila stěžovatelka, neboť takový výklad nezamýšlela. Ověřením je zde myšleno ověření prostřednictvím ministerstva. Příslušná ustanovení herního plánu nezmiňují *potvrzení*, přestože ve výroku rozhodnutí o přestupku je uvedeno. Příslušné ustanovení nestanoví povinnost, kterou měla stěžovatelka porušit.

[72] NSS přisvědčil stěžovateli, že text výroku rozhodnutí správního orgánu prvního stupně u tohoto přestupku zcela neodpovídá formulaci povinnosti podle § I. 6 herního plánu, kterou měla stěžovatelka porušit. Podle výroku nedošlo k řádnému potvrzení a ověření identifikačních údajů. Pojem *potvrzení* se ale v § I. 6 herního plánu vůbec nevyskytuje. Toto pochybení však lze podle NSS odstranit výkladem obou správních rozhodnutí, neboť jejich odůvodnění umožňuje učinit jednoznačný závěr, že stěžovatelce je kladeno za vinu právě porušení § I. 6 herního plánu (přiměřeně srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 31. 10. 2017, č. j. 4 As 165/2016-46, č. 3656/2018 Sb. NSS, bod 34).

[73] Podstatnějším nedostatkem správních rozhodnutí i rozsudku městského soudu je však především to, že na základě herního plánu nelze dovodit povinnost, jejíž porušení je stěžovatelce kladeno za vinu.

[74] Z § 87 odst. 2 zákona o hazardních hrách vyplývá, že v základním povolení (které je správním rozhodnutím, viz § 86 odst. 1 téhož zákona) lze blíže upravit podmínky provozování hazardní hry. K rozsahu tohoto oprávnění se NSS již vyjádřil (rozsudek ze dne 7. 10. 2021, č. j. 2 As 236/2020-45, zejm. bod 35).

[75] V nynější věci je podstatné, že povinnost, kterou měla stěžovatelka porušit, nebyla vůbec stanovena tímto způsobem, tedy nebyla stěžovatelce uložena jako podmínka provozování hazardní hry v základním povolení. Namísto toho ji žalovaný dovozuje z ustanovení herního plánu, tedy dokumentu, jehož účelem není upravovat průběh registrace a který slouží zcela jinému účelu.

[76] Je pravdou, že herní plán je základním povolením schvalován, a je do něj tedy v jistém smyslu včleněn, současně však zákon o hazardních hrách stanoví podmínky provozování hazardní hry a schválení herního plánu v § 87 odst. 2 odděluje.

[77] Z výčtu obsahových náležitostí herního plánu v § 8 zákona o hazardních hrách je patrné, že smyslem herního plánu je upravit pravidla, respektive průběh hazardní hry, popřípadě způsob výplaty výhry. Jde tedy o určitou dobu smluvních podmínek, jak ostatně uvádí i literatura: „*Herní plán tak v podstatě představuje jakousi kombinaci dvou typově odlišných dokumentů. V první řadě jde o vymezení smluvních podmínek (podobně jako přepravní*

řád v tramvaji). S ohledem na to, že se též příkládá k žádosti o základní povolení, a základní povolení je tak vydáváno ve vztahu ke konkrétnímu hernímu plánu, jde vlastně v širším smyslu o součást správního aktu. Přitom konkretizuje pravidla hry, která zákon reguluje jen v základních koncepčních obrysech.“ (Rajchl, J., Kramář, K., Malíř, J., op. Cit.)

[78] Z ničeho naopak neplyne, že úmyslem zákonodárce bylo, aby herní plán reguloval registraci účastníků hazardní hry nebo jiné otázky nepředpokládané § 8 zákona o hazardních hrách. Nelze přijmout takový výklad zákona, podle něhož by porušení jakéhokoli ustanovení začleněného do herního plánu bez ohledu na souvislost tohoto ustanovení s účelem herního plánu a okruhy otázek podle § 8 zákona o hazardních hrách zakládalo přestupkovou odpovědnost podle § 123 odst. 1 písm. c) zákona o hazardních hrách.

[79] NSS shrnuje, že z ustanovení herního plánu nebylo možné dovozovat povinnost, jejíž porušení žalovaný kladl stěžovatelce za vinu, a to i když do něj byla zahrnuta ustanovení obsahově podobná příslušné zákonné povinnosti, jejíž plnění bylo přechodným ustanovením odloženo. Rozsudek městského soudu i obě správní rozhodnutí tudíž i v této otázce spočívají na nesprávném právním posouzení věci.

III.5 K výběru peněžních prostředků v hotovosti [přestupek podle § 123 odst. 3 písm. s) zákona o hazardních hrách]

[80] Podle **§ 123 odst. 1 písm. s)** zákona o hazardních hrách se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí přestupku tím, že provede vícezdrojové financování internetové hry v rozporu s § 79.

[81] Podle **§ 79 odst. 1** zákona o hazardních hrách platí, že na uživatelské konto mohou být vkládány a z uživatelského konta mohou být vypláceny i peněžní prostředky v hotovosti, a to nejvýše do 5 000 Kč za 24 hodin. Podle **odst. 2** je o každé hotovostní transakci podle odstavce 1 provozovatel povinen provést záznam obsahující zejména identifikační údaje účastníka hazardní hry, výši transakce a datum provedení.

[82] Podle stěžovatelky městský soud pominul jednu z jejích dvou žalobních námitek k tomuto přestupku, konkrétně že pojem *financování* označuje pouze vklady na uživatelské konto, nikoli výběry z něj. Druhou žalobní námitku, tedy že zákon nezakazuje vyplatit prostředky osobě odlišné od registrované osoby, městský soud podle stěžovatelky vypořádal, svůj závěr však opět založil pouze na domnělém účelu zákona bez opory v jeho textu.

[83] NSS se nejprve zabýval tvrzeným opomenutím žalobní námitek. Ze spisu městského soudu vyplývá, že stěžovatelka v žalobě s odkazem na běžný význam slova *financování* namítala, že skutková podstata podle § 123 odst. 3 písm. s) míří pouze na vklady, nikoli výběry hotovosti (část 9.1.1 žaloby).

[84] Městský soud se však v pasáži věnované tomuto přestupku (body 186 až 196 jeho rozsudku) věnuje pouze otázce, zda zákon zakazuje vyplatit prostředky osobě odlišné od registrované osoby. Nevysvětluje však, proč pod pojem *vícezdrojové financování* obsažený ve skutkové podstatě příslušného přestupku zařazuje i výběry hotovosti.

pokračování

Dostatečné implicitní vypořádání této otázky nelze nalézt ani v argumentaci ke druhé z žalobních námitek. NSS tedy konstatuje, že městský soud část žalobní argumentace nevypořádal; jeho rozsudek je proto v této části nepřezkoumatelný.

[85] Co se týče námitek stěžovatelky k přezkoumatelné části posouzení tohoto skutku městským soudem, jde do značné míry o obdobnou situaci jako v případě předchozích přestupků. Městský soud uznává, že § 79 zákona o hazardních hrách neobsahuje výslovný zákaz výplaty peněžních prostředků z uživatelského konta v hotovosti jiné než registrované osobě (bod 189), nicméně s ohledem na smysl a účel právní úpravy takový zákaz přesto dovozuje (bod 193).

[86] I zde podle NSS platí závěry týkající se restriktivního výkladu skutkových podstat přestupků a nezbytné zdrženlivosti při užití teleologické metody. Konkrétně k tomuto přestupku pak NSS uvádí, že z § 79 zákona o hazardních hrách vyplývá pouze limit výběru prostředků za 24 hodin (o jehož porušení v tomto případě nejde) a dále povinnost provést záznam o hotovostní transakci podle § 79 odst. 2. Ani zmínka o *identifikačních údajích účastníka hazardní hry* v tomto ustanovení neimplikuje, že to musí být právě registrovaný účastník hazardní hry, kdo výběr provádí. Jak uvádí stěžovatelka, může jít například o jeho rodinného příslušníka, kterého za tím účelem účastník zmocní. Rozšiřující teleologický výklad tohoto ustanovení provedený žalovaným a městským soudem, který dovozuje povinnosti provozovatele hazardních her bez opory v textu zákona, nemůže ani zde obstát.

[87] NSS tedy shrnuje, že rozsudek městského soudu je ve vztahu k tomuto přestupku zčásti nepřezkoumatelný a zčásti stojí na nesprávném právním posouzení věci. Na nesprávném právním posouzení věci jsou založena i obě správní rozhodnutí.

IV. Závěr a náklady řízení

[88] NSS uzavírá, že povinnost ověřit identifikační údaje osoby žádající o registraci podle § 77 odst. 3 písm. b) zákona o hazardních hrách byla naplněna ověřením totožnosti a věku osoby žádající o registraci prostřednictvím Ministerstva financí ve smyslu § 77 odst. 6 zákona o hazardních hrách. Skutková podstata přestupku podle § 123 odst. 3 písm. p) zákona o hazardních hrách nepostihovala jednání spočívající v umožnění převodu peněžních prostředků na uživatelské konto z jiné než registrované karty.

[89] Odpovědnost za přestupek podle § 123 odst. 1 písm. c) zákona o hazardních hrách nelze dovozovat na základě ustanovení obsaženého v herním plánu, které nesouvisí s otázkami, které mají být podle § 8 téhož zákona v herním plánu upraveny. Ustanovení § 79 zákona o hazardních hrách nezakazovalo umožnit vyplacení peněžních prostředků v hotovosti jiné než zaregistrované osobě.

[90] Kasační stížnost je důvodná, a proto NSS podle § 110 odst. 1 věty první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.), zrušil rozsudek městského soudu. Zároveň kasační soud v souladu s § 110 odst. 2 písm. a) s. ř. s. zrušil i rozhodnutí žalovaného, neboť městský soud by neměl jinou možnost než učinit totéž, a v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil

věc žalovanému k dalšímu řízení. Žalovaný je v dalším řízení vázán právním názorem NSS (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

[91] S ohledem na tento procesní postup NSS rozhodl o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti i řízení před městským soudem (§ 110 odst. 3 věta druhá s. ř. s.). Podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. má stěžovatelka právo na náhradu nákladů řízení, neboť měla ve věci úspěch. Náhrada nákladů řízení naopak nenáleží žalovanému, který v řízení úspěšný nebyl.

[92] Náhrada nákladů řízení příslušející stěžovatelce se skládá ze:

- soudních poplatků ve výši 3 000 Kč (za žalobu proti rozhodnutí správního orgánu) a 5 000 Kč (za kasační stížnost), tedy celkově **8 000 Kč**;
- náhrady za zastupování advokátem v řízení o žalobě, a to za čtyři úkony právní služby spočívající v převzetí a přípravě zastoupení, sepisu žaloby, sepisu repliky a účasti při jednání soudu dne 27. 10. 2022 [§ 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif]. S ohledem na § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bod 5 advokátního tarifu jde o 4 x 3 100 Kč, tedy 12 400 Kč. K tomu je třeba podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu připočíst paušální náhradu hotových výdajů ve výši 4 x 300 Kč, tedy celkově 13 600 Kč. Jelikož zástupce stěžovatelky vykonává advokacii jako společník obchodní korporace, která je plátcem DPH, zvyšuje se přiznaná částka o tuto daň ve výši 2 856 Kč na celkových **16 456 Kč**;
- náhrady za zastupování advokátem v řízení o kasační stížnosti, a to za jeden úkon právní služby spočívající v sepisu kasační stížnosti podle § 11 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 11 odst. 3 advokátního tarifu ve výši 3 100 Kč spolu s paušální náhradou hotových výdajů ve výši 300 Kč, tedy celkově 3 400 Kč. I v tomto případě se částka zvyšuje o DPH ve výši 714 Kč na celkových **4 114 Kč**.

[93] Žalovaný je tedy povinen nahradit stěžovatelce náklady řízení v celkové výši **28 570 Kč** do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího zástupce.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. ledna 2024

Tomáš Kocourek
předseda senátu